

Az Ige testté lett

János 1,1-14

Karácsony 1. napja

1952. dec. 25.

Egy eseményről sokféle történetet lehet írni. Mindegyik igaz és mégis mindegyik más. A leíró történet részletesen elmondja az eseményeket úgy, ahogy egy szemtanú láthatta. Az oknyomozó történet keresi az esemény okát, célját és hatását, meghúzza belőle a vonásokat a múltba és a jövőbe. A szellemtörténet az esemény belső értelmét keresi, a világtörténelem nagy elvi összefüggései között való helyét. Mindegyik jogosult. A leíró történetírás nagyon érdekes és szemléletes, az oknyomozó rendkívül tanulságos, a szellemtörténet elmélyítő és elindító.

Mindez áll a karácsonyi történetre is. Lukács evangélista leíró történetet ír róla, angyalokkal, pásztorokkal, vendégfogadóval, istálló jászlával. Tegnap este a karácsonyfa alatt bizonyos helyen elolvasták, s elgyönyörködtek szépségében és érdekességében. Máté is ír karácsonyi történetet, őt azonban már inkább az előzmények és a következmények érdeklik. Ábrahámotól Heródesig s Betlehemtől napkeletig terjedő történeti és földrajzi távlatba állítja be Krisztus születését. Azt lehetne mondani, hogy Máté írja meg a karácsony oknyomozó történetét. Mellettük János a felolvasott igében karácsony szellemtörténetét írja meg. A szó szoros értelmében világviszonylatba állítja a karácsonyi történeteket. Az örökkévalóságtól az örökkévalóságig terjedő távlatban szemléli. Ezért lesz nála a betlehemi jászol üdvtörténeti eseménnyé. Lefejt az eseményről minden történeti sallangot, legyen az akármilyen szép és megható is. Csak a lényegét, az események szellemét nézi s ezt ebben fogalmazza meg: *Az Ige testté lett.* Ebben a mondatban benne van karácsony minden isteni fájdalma és minden emberi öröme.

1. „Az Ige testté lett” Ebben a mondatban benne van a karácsony minden isteni fájdalma.

a) *Ember lett.* Még pedig nem valami emberfeletti ember. Nem valami nagy uralkodó, mint Nagy Sándor, Caesar, vagy akár Napóleon, nem világhírű bölcs, mint Sokrates vagy - ha úgy tetszik - Salamon király, nem világszépség, mint Adonis, még csak nem is valami híres olimpiai bajnok, hanem csak egy egyszerű, igénytelen falusi ács. Az sem azonnal. Karácsonykor pólyába burkolt kis csecsemő lett az Ige, tehát az Isten. Ha ezt megfontoljuk, akkor bontakozik ki előttünk az, hogy mire gondolhatott Pál akkor, amikor a Filippi-levélben ezt írja:

„Önmagát megüresíté, szolgálai formát vévén fel, emberekhez hasonlónak lévén” (2,7 v.). A mindenható Isten tehetetlen, emberekre rászoruló csecsemő lett. A mindenütt jelenlevő a tér szűk korlátai közé szorult, helyhez kötött lett, ami karácsonykor egy egyszerű jászolt jelentett kevés, zizegő szalmával. Az örökkévaló belépett az időbe s ezzel belépett a halál jegyesei közé. Karácsony a test börtönébe zárta be Istent. Íme, a karácsony egyik isteni fájdalma!

b) *Hústest lett.* Jézus Krisztus emberré léte nem valami látszat-emberség volt. Ahogyan Luther mondja a kátéban: A valóságos Isten valóságos emberré lett. Ugyanúgy született s növekedett, dolgozott és elfáradt, éhezett és szomjazott, ébren volt és aludt, örült és szomorkodott, mosolygott és sírt, mint mi emberek. Teste tehát nem valami megdicsőült emberi test volt, hanem hústest, mint a mienk. Ez azt jelenti, hogy ugyanúgy megkísérthető volt, mint mi. Meg is kísértetett mindenkiben hozzánk hasonlóan (Zsid 4,15). Sőt jobban. Senki ember fia ellen nem intézett még a Sátán olyan eszeveszett támadást, mint az Isten Fia ellen. Ennél a pontnál gondoljunk arra, hogy a Teremtő nem kísérthető, csak a teremtmény. A karácsonyi kisdobban tehát az Isten a „nem kísérthetőség állapotából a kísérthetőség állapotába került.” Megüresítette magát s kilépett védett birodalmából e világ fejedelmének területére, céltáblájául a sötétség minden támadásának. Íme, a karácsony isteni fájdalma!

c) *Bűn lett.* Azzal, hogy magára vette a hústestet, azonosította magát a bűnös emberrel. Az, aki bűnt nem ismert, bűnné lett értünk. Így fejezi ki ezt Pál II. Kor 5,21-ben. Tehát nemcsak a büntetésünket vette magára helyettünk, ő maga azonban ártatlan maradt, hanem - anélkül, hogy ő maga bűnt cselekedett volna - szentségével elítélte az ember bűnét, szeretetével azonban azonosította magát azzal. Így vetődik rá már a karácsonyi jászolbölcsőre a kereszt árnyéka. Hogy ennek vállalása mit jelentett, arra elég utalunk a Getsemáné kert nagy lelki tusájára, a véres verítékre, mely végigpergett Krisztus orcáján. Isten, a szent bűnné lett, a Bíró a vádlottak padjára ült. Ezt látja János egy szelídarcú kis baba helyett a betlehemi jászolban. Íme, a karácsony isteni fájdalma!

d) *Kítaszított lett.* János szerint a testé lett Ige sorsa az üldöztetés. Három oldalról fenyegeti az emberré lett Istent, Krisztust ez a fenyegető ellenállás: a sötétség, a világ és az övéi részéről. A sötétség nem fogadta be (5.v.), a világ nem ismerte meg őt (10.v.), az övéi pedig nem fogadták be őt (11.v.). Hogy a sötétség fejedelme ellensége volt, az érthető, hiszen azért jött, hogy az ördög munkáit lerontsa. Ezért mozgósította is a Sátán azonnal ellene a hadait. Heródes hadat üzen a kis gyermeknek, s betlehemi kisdobok vére festi pirosra a földet, édesanyák kétségbeesett sikoltása veri fel a kis város csendjét, amelyet

megszentelt az ott testté lett Ige. Úgy üldözik, mint valami kártevő dűvadot. Kevésbé érthető, de még megmagyarázható, hogy a világ nem figyel fel rá. Augustus császárnak esze ágában sincs, hogy a Megváltó születésére vonatkozó isteni próféciónak engedelmes eszköze akkor, mikor a népszámlálási parancsot kiadja. Egy zugolyában született kis gyermek nem világszenzáció. Az azonban már sem nem érthető, sem nem menthető, hogy az övéi sem fogadják be őt. Azon az éjszakán Betlehemben mindenkinek jutott hely, csak a testté lett Igének nem. Ő otthontalan s hazátalan.

Csodálatos szeretet, mely nem fordul vissza ily fogadtatásra! Nincs helye a házban? Meghúzódik az istállóban. Nincs helye a szívben? Ott marad a küszöbön, mint a gazdájától kivert, de mégis hűséges kutya. Az ajtó előtt van és zörget, várva a bebocsáttatást (Jel 3,20). Íme, a karácsony isteni fájdalma!

2. Ebben azonban már benne ragyog, ha még meg nem becsülten is, a karácsony emberi öröme is: Szeret az Isten!

a) A testté lett Ige világosságul jött erre a világra (4,9 v.). Az eltévedt, sötétségben botorkáló embernek, aki közel áll a kétségbeeséshez vagy talán már egészen kétségbeesett, a világosság, még ha csak egy pislákoló kis mécses vagy egy ablakból kiszűrődő fénysugár is, mégis biztatás, reménység, élet. Akinek igazi karácsonya van, az sohasem kerülhet csillagtalán éjbe. Ha Isten minden ajándéka sötétségbe borul is körülötte, ha nem lát semmit sem Isten szeretetéből, akkor is világít neki a karácsonyi gyermekben testté lett Ige: Úgy szerette Isten e világot, hogy egyszülött Fiát adta érte. Íme, a karácsony emberi öröme!

b) A testté lett Ige erőül jött erre a világra. „Valakik befogadják őt, hatalmat ada azoknak, hogy Isten fiaivá legyenek” (12.v.). Nagy öröm a sötétségben a világosság felragyogása, a reménytelenségben a reménység feltámadása, de még sokkal nagyobb öröm örökké bukdácsoló életünk számára az erő az Istenfiúsághoz. Ember, Istennek tékozló fia, kit úgy bánt, hogy elhibáztad életedet, ki minden reggel új nekiszánással indulsz a napnak, hogy ma vigyázni fogsz magadra, este pedig keserves könnyek között siratod megint a bűneidet, ki felkelsz a porból, hova elgáncsolta Sátán, de röviddel azután újra csak elbuksz, ki nagy fogadkozások sasszárnyain emelkedsz a fellegekbe, hogy azután annál mélyebbre zuhanj, ki utálod magadat s mégis tovább csinálod az utálatos bűnt, ki tudod, hogy mit kellene cselekedned, de nincs erőd annak véghezvitelére, Ember, ki végére jutottál minden maradék erődnek, halld meg a karácsonyi evangéliumot: Akik Krisztust befogadják, azoknak Ő, a testté lett Ige, az emberre lett Isten hatalmat ad arra, hogy Isten fiaivá legyenek! Hogyan? Ne kérdezd! Nem magyarázatra van szükséged, hanem arra, hogy próbáld meg. Meg fogod

látni, hogy így van, s akkor nem töprengsz többé a mikéntjén a dolgoknak, hanem boldogan fogsz bizonyosságot tenni: Íme, a karácsony emberi öröme!

c) A testté lett Ige teljes kegyelemmel (14.v.). Régi életünk minden undokságát elfedezi ez a kegyelem, új életünk minden gyarlóságát pedig hordozza. Ez a kegyelem teljes. Nem rész szerint való. Egészen meg tud bocsátani. Semmi neheztelést, vagy rossz emléket nem hordoz utána a szívében, ha megbocsátott. Egészen megbékél. Nyugtalan lelkiismeretű, Isten haragjától féltő ember, halld meg a karácsonyi evangéliumot: Krisztusban teljes kegyelem vár rád Istennél! Íme, a karácsony emberi öröme!

d) Igaz-e mindez? — kérdezed. Felel az Ige: A testté lett Ige teljes igazsággal! Az első betűtől az utolsóig mind igaz. Számolhatsz vele, építhetsz rá.

Karácsony minden isteni fájdalma a bűnös ember miatt van. Ezért kellett testté lenni az Igének. Karácsony minden emberi örömét csak a bűnös ember tudja felfogni. Jer, üljünk le együtt a bűnösök padjára, s kezdjünk háladalba: „Hozzánk jött a mennyországból Ő, a szent, Ki megment Minden nyavalyánkból. Isten emberért ember lesz. És íme Az ige Magára testet vesz”. (136. ének 2.v.)
Ámen.